Tygodnik Powiatowy na powiat lubliniecki

Nr. 17. Lubliniec, dnia 6. maja **Rok 1933**

„Tygodnik Powiatowy" wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 4,20—zł. kwartalnie. —Ogłoszenia kosztują 30 gr za dwułamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8.
Za redakcję odpowiada J. Dubowski, nacz. sekr. Wydz. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 16 marca 1933 r.

o Funduszu Pracy.

Rozdział 1.

Postanowienia ogólne.

Art.. 1. (1) Tworzy się Fundusz Pracy.

(2) Fundusz ten ma na celu dostarczanie pracy lub środków utrzymania osobom, pozbawionym pracy, a nie posiadającym innych środków do życia przedewszystkiem drogą uruchamiania gospodarczo uzasadnionych robót publicznych lub robót o znaczeniu publicznem.

Art. 2. (1) Znosi się Fundusz Pomocy Bezrobotnym, powołany na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664).

(2) Dotychczasowe prawa, zobowiązania i majątek tego funduszu przechodzą z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na Fundusz Pracy.

Art. 3. (1) Fundusz Pracy jest osobą prawną; siedzibą jego władz jest m. st. Warszawa.

(2) Preliminarz budżetowy Funduszu Pracy jest częścią składową preliminarza budżetowego państwowego. Prezes Rady Ministrów składa corocznie sprawozdanie Sejmowi o gospodarce Funduszu Pracy w ubiegłym okresie budżetowym oraz o jego stanie. Sprawozdanie to będzie częścią państwowego zamknięcia rachunkowego.

Art. 4. Cele swoje Fundusz Pracy spełnia przez:

a) gromadzenie i podział funduszów i świadczeń w naturze;
b) inicjowanie i współdziałanie w projektowaniu robót publicznych lub robót o publicznem znaczeniu, jako też wszelkich innych robót, mających wyraźne znaczenie dla zmniejszenia bezrobocia;
c) finansowanie robót, wymienionych powyżej w punkcie b);
d) prowadzenie akcji, zmierzającej do zwiekszenia stanu zatrudnienia;
e) prowadzenie i współdziałanie w prowadzeniu wszelkiego rodzaju akcji, mającej na celu zaopatrzenie osób, wymienionych w art. 1, w samodzielne podstawy egzystencji;
f) prowadzenie w miarę konieczności potrzeby bezpośrednio lub za pośrednictwem organizacyj społecznych pomocy doraźnej dla osób, wymienionych w art. 1, a nie objętych inną akcją pomocy.

Art. 5. (1) W zakresie zadań Funduszu Pracy, określonych w art. 4 pkt. b), uwzględniane będą przedewszystkiem roboty następujące: budowa i ulepszanie sieci komunikacyjnej (drogi, kanały, koleje żelazne, lotniska, porty), regulacja rzek i potoków, oraz meljoracje

(2) Plan i kolejność robót zatwierdza Prezes Rady Ministrów.

Rozdział II.

Organizacja.

Art. 6. Zwierzchni nadzór nad Funduszem Pracy sprawuje Prezes Rady Ministrów.

Art. 7. Organami Funduszu Pracy są:

a) Prezes,
b) Komitet Naczelny,
c) Dyrekcja,
d) komitety lokalne,

Art. 8. Na czele Funduszu Pracy stoi Prezes, powołany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 9. Organem współpracującym z Prezesem Funduszu Pracy jest Komitet Naczelny, powołany przez Prezeza Rady Ministrów.

Art. 10. Zarząd Funduszu Pracy sprawuje Dyrekcja, powołana przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Prezesa Funduszu Pracy.

Art. 11. Prezes Funduszu Pracy powołuje w miarę potrzeby komitety lokalne.

Art. 12. Do kompetencji organów Funduszu Pracy należy:

a) ustalanie wytycznych działalności Funduszu Pracy;
b) opracowywanie preliminarza budżetowego;
c) układanie planu i kolejności robót finansowanych przy pomocy Funduszu Pracy;
d) nadzór nad wykonaniem tych robót z punktu

widzenia celów niniejszej ustawy;
e) spełnianie innych zadań Funduszu Pracy, określonych w art. 4;
f) przygotowywanie sprawozdania o gospodarce Funduszu Pracy oraz o jego stanie.

Art. 13. Szczegółowy zakres działania Prezesa oraz skład i zakres działania Komitetu Naczelnego, Dyrekcji i komitetów lokalnych ustala statut Funduszu Pracy; statut ten nadaje Funduszowi Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych i ogłasza go w Monitorze Polskim.

Rozdział III.

Środki.

Art. 14. Środki finansowe Fundusz Pracy czerpie:
a) z opłat, przewidzianych w art. od 15 do 26;
b) z wpływów z zaległości podatkowych, uiszczanych w naturze (art. 27);
c) z wpłat związków komunalnych (art. 28);
d) z dotacyj Skarbu Państwa;
e) z darów, zapisów i ofiar.

Art. 15. (1) Osoby, pobierające uposażenie służbowe, bądź stałe wynagrodzenie za najemną pracę, opłacają na rzecz Funduszu Pracy 1% pobranego całkowitego dochodu, osiągniętego z tych źródeł.

(2) Przepis powyższy dotyczy również osób, pobierających emerytury, renty lub zaopatrzenie ze Skarbu Państwa, z przedsiębiorstw lub Monopoli Państwowych, bądź też ze związków komunalnych lub instytucyj prywatnych, jeżeli emerytura, renta, bądź zaopatrzenie wynosi więcej niż 59 zł miesięcznie.

(3) Przepis ustępu 1 niniejszego artykułu nie dotyczy:
a) osób pobierających zaopatrzenie inwalidzkie na podstawie ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238);
b) robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych oraz
c) osób, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rzemieślniczych (w rozumieniu art. 142 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), posiadających karty rzemieślnicze i wykupujących świadectwa przemysłowe VIII kategorji przemysłowej.

(4) Pracodawcy, zatrudniający pracowników, o których mowa w ust. 1, uiszczają na rzecz Funduszu Pracy opłatę w wysokości 1% zarobków, uposażeń i wynagrodzeń, wypłacanych tymże pracownikom. Przepis ten nie dotyczy Skarbu Państwa oraz związków komunalnych, z tem jednak zastrzeżeniem, iż poszczególne przedsiębiorstwa związków komunalnych uiszczają przewidzianą opłatę w wysokości 1% zarobków, wypłacanych pracownikom, o ile obroty tych przedsiębiorstw nie wchodzą w skład zwyczajnych budżetów związków komunalnych. Pracodawcy rolni uiszczają opłatę 1% tylko od zarobków pracowników umysłowych.

(5) Organizacje wyznaniowe i społeczne, utrzymujące instytucje opieki społecznej, lub prowadzące akcję pomocy bezrobotnym, zwolnione są w tych dziedzinach swej działalności od obciążeń, wyszczególnionych w ust. 4 niniejszego artykułu.

(6) Dla kategorji zarobków, nie przekraczających przeciętnie 150 zł miesięcznie, Minister Opieki Społecznej ma prawo zastąpić opłaty, przewidziane w ust 1 i 4 niniejszego artykułu, opłatą ryczałtową.

(7) Do opłat, przewidzianych w niniejszym artykule, mają analogiczne zastosowanie przepisy art. 58. prawa o wykroczeniach z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 572).

Art. 16. Posłowie i członkowie Senatu opłacają na rzecz Funduszu Pracy 1% swych diet.

Art. 17. Opłaty od notarjuszów, pisarzy hipotecznych i komorników oraz od samodzielnych wolnych zajęć zawodowych: lekarzy, dentystów, weterynarzy, felczerów, adwokatów, obrońców sądowych, architektów, inżynierów, techników i od innych samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, wykaz których ustala w drodze rozporządzeń Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu i właściwymi ministrami, wynoszą 1% ich opodatkowanego dochodu z pracy zawodowej.

Art. 18. Osoby, pobierające dochody w postaci tantjem (art. 18 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 8 listopada 1931 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 771)), opłacają na rzecz Funduszu Pracy 2% od tego wynagrodzenia (tantjem).

Art. 19. (1) Opłaty od biletów wstępu pobiera się od biletów, sprzedawanych na wszelkiego rodzaju publiczne zabawy, rozrywki, widowiska i zawody sportowe. Opłaty te wynoszą od każdego sprzedanego biletu:

1) w cenie od 0,26 zł	do	1 zł	0,05 zł
2) „ „ „ 1,01 „	„	2 „	0,10 „
3) „ „ „ 2,01 „	„	3 „	0,20 „
4) „ „ „ 3,01 „	„	4 „	0,30 „
5) „ „ „ 4,01 „	„	5 „	0,40 „
6) „ „	powyżej	5 „	0,50 „

(2) Za opłaty te odpowiadają przedsiębiorcy.

(3) Opłatom tym nie podlegają bilety wstępu na zabawy, rozrywki i widowiska, urządzane:
a) wyłącznie dla żołnierzy,
b) przez zakłady naukowe, opiekuńcze i wychowawcze dla młodzieży szkolnej,
c) przez organa Funduszu Pracy,
d) przez instytucje i organizacje społeczne, o ile większa część dochodu z tych imprez przeznaczona jest na pomoc dla bezrobotnych.

Art. 20. (1) Od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze), urządzanych przez towarzystwa wyścigów konnych, pobiera się opłaty w wysokości 1%.

(2) W związku z tem w art. 7 ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 512) wstawia się po ustępie pierwszym postanowienie o brzmieniu następującem: „Na rzecz Funduszu Pracy pobierana będzie od stawek we wzajemnych zakładach specjalna opłata w wysokości 1%“

Art. 21. (1) Opłaty od cukru, wprowadzonego na rynek wewnętrzny i obciążonego podatkiem spożywczym, wynoszą 50 groszy od 1 q.

(2) Za opłaty te odpowiada producent.

Art. 22. (1) Opłaty od piwa, wprowadzonego na rynek wewnętrzny i obciążonego godatkiem spożywczym, wynoszą 25 groszy od 1 hl.

(2) Za opłaty te odpowiada producent.

Art. 23. (1) Żarówki elektryczne, nowe i regenerowane, wyrobu krajowego oraz sprowadzane z zagranicy, czy z W. M. Gdańska, podlegają opłacie w wysokości 15% od wystawionego za nie rachunku za potrąceniem bonifikat, zwrotów i skonta kasowego.

(2) Do uiszczania opłaty obowiązane są następujące osoby:
a) przy produkcji żarówek w kraju — wytwórca,
b) przy sprowadzaniu żarówek z zagranicy—osoba, na której rachunek odbywa się odprawa celna,
c) przy sprowadzaniu żarówek z W. M. Gdańska —osoba, dla której według dowodów przekazowych przesyłka jest przeznaczona.

(3) Opłata od żarówek płatna jest:

a) od żarówek wyrabianych w kraju,—w terminie obowiązku zapłaty najbliższej przypadającej po sprzedaży zaliczki na podatek przemysłowy,

b) od żarówek, sprowadzanych z zagranicy,—przy odprawie celnej,

c) od żarówek, sprowadzanych z W. M. Gdańska, —przy odbiorze w urzędach przekazowych.

Art. 24. (1) Opłaty od spożycia gazu do użytku domowego w lokalach, nie posiadających charakteru przemysłowego, wynoszą 5% od sumy należności, wykazanej na rachunku, bez opłat za używanie gazomierzy i innych dodatkowych należności. Opłaty te obciążają konsumenta.

(2) W wypadkach sprzedaży gazu z automatów gazomierzy, opłaty wynoszą również 5% od wykazanej sumy, a obciążają sprzedawcę.

(3) Za opłaty te w obu wypadkach odpowiada przedsiębiorca.

Art. 25. (1) W zakładach gastronomicznych i salach bilardowych, podlegających obowiązkowi nabycia świadectw przemysłowych, w myśl rozdziałów VII i VIII część II, lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 17, poz. 110), opłacie w wysokości 50 gr. od osoby podlegają przebywający w tych lokalach w godzinach od 24 do 6, z wyjątkiem osób zarządzających i zatrudnionych w danem przedsiębiorstwie; postanowienie powyższe nie ma sastosowania do osób, przebywających w restauracjach kolejowych i bufetach kolejowych.

(2) Za opłaty te odpowiada przedsiębiorca.

(3) Opłaty powyższe na życzenie przedsiębiorcy mogą być zastąpione przez miesięczne opłaty ryczałtowe, ustalane na podstawie przeciętnych wpływów z tych opłat, osiągniętych w miesiącach poprzedzających.

(4) Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu do zmniejszenia wysokości, względnie całkowitego zniesienia tych opłat dla niektórych kategoryj wymienionych wyżej zakładów.

Art. 26. (1) Opłaty od czynszu dzierżawnego, osiągniętego z najmu mieszkań lub budynków w całości lub w części, niezależnie od ich przeznaczenia użytkowanego, pobiera się w wysokości 0,5% kwoty, odpowiadającej sumie każdorazowo wpłacanego czynszu.

(1) Opłatom powyższym nie podlega komorne z mieszkań 1 i 2-izbowych.

Art. 27. (1) Zaległości w państwowych podatkach: gruntowym, dochodowym, majątkowym, spadkowym i od darowizm mogą być spłacane przez płatników równowartością świadczeń w naturze, o ile te świadczenia nie wypływają z obowiązku, wynikającego z części IV ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz 32.).

(2) Świadczenia te mogą polegać:

a) na dostarczaniu moterjałów, potrzebnych do wykonania robót, organizowanych przez Fundusz Pracy,

b) na dostarczeniu środków przewozowych,

c) na obrabianiu pewnej liczby dni roboczych lub wykonywaniu pewnej ilości pracy,

d) na dostarczaniu płodów rolnych, artykułów żywności, materjałów opałowych, włókienniczych i innych.

(3) Świadczenia te będą przyjmowane według miejscowych cen rynkowych.

Art. 28. Związki komunalne przekazują do Funduszu Pracy corocznie kwoty, odpowiadające:

dla gmin miejskich miast wydzielonych—1% ich budżetów zwyczajnych,

dla powiatowych związków komunalnych — 5% ich budżetów zwyczajnych.

Art. 29. Opłaty, wymienione w art. 21 i 22 niniejszej ustawy, winny uiszczać osoby, obowiązane do zapłaty podatku spożywczego od cukru i piwa w terminach, ustalonych do zapłaty powyższych podatków spożywczych

Art. 30. Sposób wymiaru, poboru i kontroli opłat, określonych w niniejszej ustawie, a w szczególności w odniesieniu do świadczeń w naturze, przewidzianych w art. 27, zasady przyjmowania i zaliczania tych świadczeń na poczet zaległości ustala Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 31. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do zwalniania od podatku i opłat państwowych, pobieranych od artykułów spożywczych i opałowych, czy to zaofiarowanych na rzecz Funduszu Pracy, czy też nabywanych na rzecz tego Funduszu, jak również do zwalniania od opłat stemplowych, przypadających od umów, zawieranych przez Fundusz Pracy, bez naruszania uprawnień do przeprowadzania kontroli przez organa władzy skarbowej.

(2) Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej oraz Ministra Skarbu do zwalniania robót, prowadzonych przez Fundusz Pracy, od niektórych obciążeń podatkowych i świadczeń socjalnych.

Art. 32. Prawo przymusowego ściągania opłat, wymienionych w niniejszej ustawie, przedawnia się po upływie trzech lat od dnia płatności poszczególnej opłaty. Czynności egzekucyjne przerywają bieg przedawnienia.

Art. 83. (1) Winni wykroczenia przeciw przepisom niniejszej ustawy o uiszczaniu określonych w niej opłat lub wydanych na jej podstawie rozporządzeń wykonawczych karani będą grzywną do 2.000 złotych, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według innych przepisów.

(2) Do orzekania powyższych kar powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 34. W wypadkach, gdy istniejące ustawy o wykonaniu robót meljoracyjnych przewidują w kosztach tych robót obok udziału Państwa także udział samorządu lub udział zainteresowanej ludności, a Fundusz Pracy pokrywałby w całości lub w części udział Państwa w tych robotach, udział samorządu lub udział zainteresowanej ludności może być spłacony albo w gotówce, albo świadczeniami w naturze.

Rozdział IV.

Postanowienia końcowe.

Art. 35. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecznej, Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 36. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74. poz. 664).

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów: A. Prystor
Minister Spraw Wewnętrznych: Bronisław Pieracki
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki
Minister Przemysłu i Handlu: Zarzycki
Kierownik Ministerstwa Komunikacji: M. Butkiewicz
Minister Opieki Społecznej: Hubicki
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Sew. Ludkiewicz

Bilans Spółdzielni roln.-hand. „Zagroda" w Lublińcu
na dzień 31. grudnia 1932 r.

Stan czynny			Stan bierny		
Rk. Kasy	zł	583.18	Rk. Udziałów członków	zł	31.431.70
„ Banków	„	20.637.22	„ Banków	„	125.925.—
„ Odbiorców	„	116.080.06	„ Dostawców	„	60.312.95
„ Dostawców	„	4.415.40	„ Odbiorców	„	19.724.13
„ Towarów (Remanent)	„	56.635.37	„ Funuszu zasobowego	„	9.188.59
„ Ruchomości	„	8.515.19	„ „ amortyzacyjnego	„	5.056.37
„ Taborów	„	5.113.60	„ „ strat	„	7.006.20
„ Nieruchomości	„	49.208.29	Zysk za rok 1932	„	2.543.37
	zł	261.188.31		zł	261.188.31

Rachunek strat i zysków.

Winien				Ma		
Koszta administracyjne		zł	35.398.81	Zysk na towarach	zł	61.974.92
Procenty		„	18.046.15	Procenty	„	5.364.30
Administracja nieruchomości i utrzymanie samochodu		„	5.414.53	Prowizja	„	2.577.26
Amortyzacja;						
3% od nieruchomości	zł 1.521.90					
5% „ ruchomości	„ 432.87					
10% „ taborów	„ 511.36	„	2.466.13			
ubytek w ruchomościach		„	13.56			
Dubiosa		„	6.033.93			
Zysk za rok 1932		„	2.543.37			
		zł	69.916.48		zł	69.916.48

Księgowy: W. Jelito wr.

Zarząd:

W. Czech wr., M. Ociepko wr. J. Górny wr

Komisja Rewizyjna:

Buczek wr. L. Janota wr. J. Kopyto wr.

Zgodność z księgami potwierdza: **Rada Nadzorcza:**

Biolik wr., K. Zajonc wr., T. Różański wr., Ulfik Fr. wr., Kołaczuch wr., Kandzia wr., Lazar wr., Hadzik wr., Klyta J. II wr.,

Zatwierdzono dnia 28. III. 1933 r.

Patronat Spółdzielni Rolniczych

Oddział w Krakowie

Strzetelski wr.,

Walne Zebranie

członków spółdzielni rolniczo-handlowej „Zagroda" w Lublińcu

odbędzie się w środę dnia 17. maja 1933 r. o godzinie 10-tej przedpołudniem w lokalach Szkoły Rolniczej w Lublińcu przy ulicy Żwirki i Wigury, z następującym

Porządkiem obrad:

1.) Przywitanie i stwierdzenieobecnych,
2.) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania,
3.) Przeczytanie protokołu lustracyjnego Patronatu Spółdzielni Rolniczych w Krakowie z dnia 18. I. 33 r.
4.) Sprawozdanie zarządu za rok 1932,
5.) Zatwierdzenie bilansu oraz rachunku strat i zysków za rok 1932,
6.) Udzielenie pokwitowania Radzie Nadzorczej i Zarządowi za rok 1932,
7.) Rozdział zysku za rok 1932,
8.) Zmiana statutu (ogólna)
9.) Wybór członków do Rady Nadzorczej (§ 27 nowego statutu)
10.) Wybór członków do Komisji Rewizyjnej na rok 1933 (§ 34 nowego statutu)
11.) Ustalenie wysokości zobowiązań mogące być zaciągnięte przez spółdzielnię oraz wysokość kredytów towarowych mogące być udzielane,
12.) Wolne wnioski.

Wnioski pojedynczych członków mogą być tylko w takim razie objęte porządkiem obrad Walnego Zebrania jeżeli przynajmniej 8 dni przed terminem Walnego Zebrania zostały zgłoszone do Zarządu i poparte przynajmniej 1/10 część członków spółdzielni (§ 16 starego statutu).

Podaje się do wiadomości, że od dnia 2. maja r. b. wyłożony został w biurze spółdzielni bilans oraz rachunek strat i zysków za rok 1932.

Przewodniczący Rady Nadzorczej:

Starosta Biolik wr.

Ogłoszenie.

Celem wytępienia drapieżników wyłożona zostanie w miesiącu maju b. r. **trucizna** na następ. terenach łowieckich: Kochcice. Lubocki i Pawełki.

Zarząd Lasów Kochcice.
